

Till: fi.remissvar@regeringskansliet.se

Stockholm, 3 december 2024

Synpunkter på Promemoria Finansiering och riskdelning vid investeringar i ny kärnkraft Fi2024/01624

Nätverket Vindkraftens klimatnytta består av BayWa r.e., SR Energy, Eurowind Energy, EnBW, Svensk Vindenergi med Anders Wijkman som ordförande. Nätverket lämnar här sina synpunkter på skäl som utredningen lägger fram för att staten ska stödja ny kärnkraft samt de konsekvenser utredningen för fram avseende effekter på elsystemets kostnader, elkostnaden för slutkund och effekter för vindkraft.

Sammanfattning

- Nätverket Vindkraftens klimatnytta välkomnar initiativ för att öka den fossilfria elproduktionen. Vår övergripande invändning till utredningen är att det föreliggande förslaget om finansiering av ny kärnkraft läggs fram utan en föregående analys av alternativen och utan bedömning av den samhällsekonomiska lönsamheten.
- Nätverket Vindkraftens klimatnytta anser att det föreslagna stödet till ny kärnkraft inte bör ställas i relation till ett helt förnybart elsystem, så som görs i utredningen. Eftersom kärnkraftägarna har aviserat livstidsförläningar av befintliga reaktorer fram till 2060-talet bör jämförelsen göras mellan ett system med befintliga 7 000 MW kärnkraft och ett system med ytterligare cirka 5 000 MW kärnkraft.
- Nätverket Vindkraftens klimatnytta konstaterar att osäkerheter kring leveranssäkerhet och ”systemstabiliteten i ett helt förnybart elsystem” anges som skäl för staten att stödja investeringar i kärnkraft. Samtidigt har utredningen inte analyserat förutsättningarna för andra tekniker att bidra med nödvändiga funktioner. Utredningen refererar till en rapport från Svenska kraftnät från 2021, men i en rapport från 2024 inkluderar samma myndighet även ett scenario helt utan kärnkraft.
- Nätverket Vindkraftens klimatnytta anser att de övriga skäl för staten att ensidigt stödja kärnkraft som utredningen lyfter fram (finansieringskostnader, läroeffekter och kunskapsläckage samt klimat) inte är tillräckligt väl underbyggda för att motivera omfattande stöd.

- Nätverket Vindkraftens klimatnytta anser att konsekvensbeskrivningen avseende effekter på elsystemets kostnader är otillräcklig. Slutsatsen ”att givet att en kärnkraftsutbyggnad inte erfar några större fördyringar, skulle den mycket väl kunna bidra till att sänka kostnaderna för elsystemet” är särskilt svag givet att just fördyringar är vanligt förekommande vid kärnkraftsbyggen.
- Nätverket Vindkraftens klimatnytta anser att konsekvensbeskrivningen avseende elkostnader för slutkund baseras på en lägsta nivå som inte inkluderar risker för ökade kostnader.
- Nätverket Vindkraftens klimatnytta delar inte konsekvensbeskrivningens bedömning att ett ensidigt stöd till kärnkraft inte skulle tränga undan investeringar i vindkraft, utan menar tvärtom att förslaget kan få allvarliga konsekvenser för all annan elproduktion.

Övergripande kommentar

Nätverket Vindkraftens klimatnytta välkomnar initiativ för att öka den fossilfria elproduktionen. Vår övergripande invändning till utredningen är att förslaget om finansiering av ny kärnkraft läggs fram utan en föregående analys av alternativen och utan bedömning av den samhällsekonomiska lönsamheten. Detta är särskilt allvarligt mot bakgrund av att förslaget riskerar att underminera möjligheten att bygga ut ny elproduktion de kommande åren, vilket inte bara riskerar Sveriges möjligheter att nå klimatmålet utan också den svenska industrins konkurrenskraft.

Avsaknaden av analys i utredningen bör också ses i ljuset av att andra aktörer har presenterat en rad studier och rapporter som tydligt visar att det är möjligt att möta framtida elbehov utan kärnkraft; se till exempel [Chalmers 2023](#), [Energimyndigheten 2019](#), [Energimyndigheten 2023](#) och [Svenska kraftnät 2024](#).

Samtidigt har kärnkraftsägarna aviserat livstidsföreläningar av befintliga reaktorer vid [Ringhals](#), [Forsmark](#) och [Oskarshamn](#) fram till 2060-talet. Det föreslagna stödet till ny kärnkraft bör därför inte värderas utifrån en jämförelse med ett helt förnybart elsystem (så som görs i utredningen), utan utifrån en jämförelse mellan ett system med befintliga 7 000 MW kärnkraft och ett system med ytterligare cirka 5 000 MW kärnkraft.¹ Om stöd till ny kärnkraft skulle behövas från 2060-talet kan beslut om detta fattas kring 2045, då förutsättningarna kan se helt annorlunda ut än i dag.

I det följande ger vi våra synpunkter på skäl som utredningen lägger fram för att staten ska stödja ny kärnkraft samt de konsekvenser utredningen för fram avseende effekter på elsystemets kostnader, elkostnaden för slutkund och effekter för vindkraft.

¹ Räknat i årlig elproduktion bör dagens cirka 50 TWh kärnkraft jämföras med ytterligare 39 TWh kärnkraft, som den föreslagna finansieringsmodellen förväntas ge.

Skäl för staten att stödja kärnkraft

Utredningen gör ingen ”regelrätt bedömning av den samhällsekonomiska lönsamheten i kärnkraftsinvesteringar”, vilket kan ifrågasättas mot bakgrund av de kostnader det handlar om subventionerna handlar om. Utredningen pekar i stället på fyra områden där det kan finnas skillnader mellan den företagsekonomiska och den samhällsekonomiska kalkylen för ny kärnkraft, vilket i så fall skulle vara skäl för staten att stödja investeringar i kärnkraft.

Systemtjänster och koordineringsbehov

Utredningen konstaterar att regeringens planeringsmål för elsystemet är att det till 2045 ska ha byggts ut för att kunna täcka en elanvändning om 300 TWh och skriver: *”Uppgiften blir då att nå målet på ett samhällsekonomiskt kostnadseffektivt sätt, vilket kan tarva statligt stöd till utbyggnaden.”* Utredningen fortsätter: *”Detta är förstås inte ett skäl för att stödja just kärnkraft. Utredningen noterar dock att det råder osäkerhet om dels möjligheterna att bygga ut vindkraften, och då främst den landbaserade, i en omfattning som planeringsmålet kräver, dels om möjligheterna att klara systemstabiliteten i ett helt förnybart elsystem.”*

Avseende möjligheten att bygga ut landbaserad vindkraft noterar utredningen att *”andelen kommunala avslag av ansökningar om vindkraftsetableringar har ökat kraftigt de senaste åren.”* Vår uppfattning är att det främsta skälet till detta är osäkerheter om framtida ekonomiska incitament till kommuner och närboende. Efter att utredningens förslag presenterades har regeringen lagt förslag om ekonomiska incitament för vindkraftsutbyggnaden, vilket väntas påverka andelen avslag markant. Med rimliga förutsättningar finns det en omfattande potential för svål landbaserad vindkraft som havsbaserad vindkraft och solkraft.

När det gäller den andra osäkerheten som utredningen lyfter, dvs *”möjligheterna att klara systemstabiliteten i ett helt förnybart elsystem”* vill vi igen påpeka att vi i dagsläget har cirka 7 000 MW installerad kärnkraft och att kärnkraftsägarna har aviserat livstidsförslängningar till 2060-talet. Det finns därmed ingen anledning att ställa ett eventuellt stöd till ny kärnkraft i relation till ett helt förnybart elsystem, utan den relevanta jämförelsen bör vara mellan ett system med 7 000 MW kärnkraft och ett system med 12 000 MW kärnkraft.

Avseende frågan om systemstabilitet refererar utredningen till en rapport från Svenska kraftnät från 2021 och skriver att myndigheten där uppger *”att oplanerbar elproduktion i kombination med ökad flexibel elanvändning och lager inte kommer vara tillräckligt för att klara omställningen av energisystemet.”* Vi undrar varför utredningen väljer att referera till en rapport från 2021 i stället för samma myndighets Långsiktiga marknadsanalys 2024 (LMA 2024). I den senare rapporten inkluderas scenarion *helt utan kärnkraft* (dvs även utan befintliga 7 000 MW), där regeringens beslutade tillförlitlighetsnorm uppfylls med marginal under förutsättning att det finns tillräckligt mycket flexibilitet tillgängligt. Svenska kraftnät skriver vidare om att ny teknik *”kan på sikt spela en stor roll för att möjliggöra system med enbart omriktarbaserad produktion”* och sammanfattar: *”Utmaningen för Svenska kraftnät blir därför att tillsammans med övriga aktörer i kraftsystemet hitta den kombination av lösningar*

som på bästa och mest samhällsekonomiska vis kan säkerställa att kraftsystemet är stabilt även i framtiden.”

Det bör i sammanhanget framhållas att teknikutvecklingen vad gäller både flexibilitet, styrning av efterfrågan samt olika typer av lagringsteknik är snabb och att förutsättningarna för sådana lösningar bör provas innan beslut om det framtida elsystemet tas.

Utredningen pekar på samhällsvärdet av att *”kärnkraftsreaktorer bidrar med väsentliga systemnyttor avseende spänningshållning, frekvensstabilitet och marknadstilldelad överföringskapacitet mellan elområden.”* Vi är eniga med utredningen om att kärnkraften bidrar med viktiga systemnyttor. Den tekniska utvecklingen innebär dock att dessa systemnyttor i dag kan levereras av flera andra tekniker. Några exempel:

- **Spänningshållning.** Nya nätkoder i RfG (Requirements for Generators) ställer högre krav även på vind- och solkraft att bidra till spänningsregleringen och inom Svenska kraftnät pågår arbete med att ta tillvara på förmåga till spänningsreglering som finns hos produktion kopplad till regionnäten.
- **Frekvensstabilitet.** Den snabbaste frekvensreserverna (FFR) som behövs i situationer med låg andel rotationsenergi tillhandahålls redan i dag helt av batterier och förbrukning, och kraftomriktaransluten produktion och förbrukning tillhandahåller en allt större andel av övriga frekvensreserver. Svenska kraftnäts marknader för detta utvecklas kontinuerligt. Som exempel kan nämnas att ökat deltagande av batterier och vindkraft på marknaden för FCR-D ned innebar att Svenska kraftnät kunde revidera ner sin budget för stödtjänster för 2024 med två miljarder kronor (25 procent).
- **Överföringskapacitet.** Ökad överföringsförmåga mellan elområden kan uppnås på flera olika sätt. Ett exempel är den nyligen introducerade metoden för flödesbaserad kapacitetsberäkning, där Svenska kraftnät rapporterat en ökad överföring med 30 procent från norr till söder och ännu mer i öst-västlig riktning. Även investeringar i ledningar, kraftelektronik, ökad flexibilitet och fler utlandsförbindelser bidrar till ökade överföringsmöjligheter.

Kärnkraft är i sig också en viktig orsak till instabilitet. När ett kärnkraftverk snabbstoppas faller omkring 1000 MW bort från systemet, vilket omedelbart måste kompenseras av andra resurser. Volymen av frekvensreglerande reserver som upphandlas av Svenska kraftnät baseras på det största felet som kan inträffa, vilket är snabbstopp i kärnkraftverk eller fel på en utlandsförbindelse.

Finansiering och priset för hög risk

Utredningen skriver att *”Finansmarknaden förmår inte att effektivt prissätta och allokera riskerna förknippade med kärnkraftsinvesteringar”* och att *”kärnkraftsprojekt får bära för mycket risk”*.

Vi ifrågasätter relevansen i påståendet. Det framstår tvärtom som rimligt att kärnkraftsprojekt bär en hög risk, mot bakgrund av de omfattande fördyringar som varit fallet i samtliga projekt som genomförts de senaste 25 åren i länder som är jämförbara med Sverige. När kostnaderna samtidigt sjunker för vindkraft, solkraft, batterier och annan flexibilitet framstår kärnkraft som en investering med betydande risk. Att risken läggs över på skattebetalarna *”ändrar dock inte i någon större utsträckning på förhållandet att projektet är förenat med stor risk”*, som utredningen själv noterar.

Utredningen framhåller vidare att *”avsaknaden av möjligheter att teckna långsiktiga prissäkringsavtal gör att den som investerar i stora, långlivade och kapitalintensiva produktionsanläggningar, exempelvis kärnkraft, upplever en ineffektivt hög marknadsrisk”* och att detta skulle vara skäl att erbjuda ny kärnkraft en långsiktig prissäkring.

Vi har svårt förstå hur utredningen resonerar. Skälet att det är svårt för kärnkraftaktörer att teckna avtal beror sannolikt inte bara på att anläggningarna är *”stora, långlivade och kapitalintensiva”*, utan även på att det pris de erbjuder är för högt. Ska skattebetalare *”tvingas”* teckna dyra prisavtal för kärnkraft om till exempel industrin inte vill göra det?

Läroeffekter

Utredningen pekar på att aktörer som utvecklar, designar och bygger kärnkraftsanläggningar *”kan väntas generera erfarenheter och innovationer som gör det lättare, mindre kostsamt att bygga nästa anläggning”*.

Vi ifrågasätter om detta bör motivera Sverige att ge ett särskilt stöd till ny kärnkraft. Resonemang om läroeffekter är i och för sig viktig och intressant, inte minst för teknologier där kostnaderna förväntas sjunka, till nytta för samhället. Vad gäller kärnkraft är dock förhållandet det motsatta. Kostnaderna har ökat över tid och mycket litet tyder på att detta kommer att förändras.

Klimat

Utredningen finner inget uppenbart klimatpolitiskt skäl att stödja ny kärnkraft. Man noterar dock att *”En önskan att från svenskt håll bidra till en snabbare global utveckling av kärnkraften, såsom Sverige bidragit till bland annat vindkraftens utveckling, kan vara ett sådant skäl.”*

Även om vi generellt kan se goda skäl för Sverige att vara föregångsland i klimat- och energifrågor, ifrågasätter vi rimligheten i att Sverige ska bidra till utvecklingen av just kärnkraft. Sverige är ett av de länder i världen med bäst förutsättningar för förnybar energi. Vi har vattenkraften som bas, ett stort och glesbefolkat land, långa kuststräckor och Europas största skogstillgångar. På global nivå menar vi att Sverige kan göra betydligt större nytta genom att visa på den förnybara energins möjligheter. Vilka signaler sänder vi om inte ens Sverige tror på ett fungerande elsystem utan en hög andel kärnkraft? I så fall måste vi utgå från att samtliga världens länder kommer att behöva en kraftig utbyggnad av kärnkraften, vilket kan få

långtgående konsekvenser när det gäller både olycksrisker, säkerhetspolitik och tillgången på uran, där för övrigt Ryssland i dag har en stor dominans.

Därtill kan vi konstatera att en ensidig subvention till kärnkraft riskerar försena utbyggnaden av ny elproduktion, inte minst vindkraft. Detta leder till långsammare takt i klimatomställningen och vore direkt kontraproduktivt ur klimatsynpunkt.

Konsekvenser för elsystem, elkunder och vindkraft

Vi anser att utredningens konsekvensanalys innehåller stora brister och till stor del baseras ofullständigt underlag och gissningar. I det följande kommenterar vi påverkan på elsystemets kostnader, elkostnad för slutkund och effekter för vindkraft.

Effekter på elsystemets kostnader

Utredningens utgångspunkt för effekterna på elsystemets kostnader är *”en jämförelse mellan kostnaden för att producera minst 300 TWh år 2045 med det elsystem som kan antas följa av utredningens förslag och kostnaden för ett elsystem utan utredningens förslag. Annorlunda uttryckt: vilket av dessa elsystem kan till lägst samhällsekonomisk kostnad uppnå regeringens planeringsmål för år 2045?”*

Ansatsen är god, men analysen får trots det helt fel utgångspunkter. I avsaknad av eget analysunderlag utgår utredningen från två av Svenska kraftnäts scenarier i Långsiktig Marknadsanalys 2024. De scenarier som jämförs är EP (elektrifiering planerbart), med 110 TWh kärnkraft år 2045, och EF (elektrifiering förnybart) med noll TWh kärnkraft. Som tidigare nämnts borde jämförelsen göras mellan ett system med 89 TWh kärnkraft (som utredningens förslag skulle ge) och ett med befintliga 50 TWh kärnkraft (dvs existerande reaktorer).

För att jämföra kostnaden mellan de två systemen (110 respektive 0 TWh kärnkraft), antas i utredningen att elproduktionskostnaden ökar med 7 öre/kWh i kärnkraftsfallet (utslaget på all elanvändning, i beräkningen 330 TWh)². Detta ställs mot antagna ökade systemkostnader i ett fall helt utan kärnkraft, som inkluderar kostnader för frekvensrelaterade stödtjänster, icke-frekvensrelaterade stödtjänster, utbyggd flexibilitet samt elnät, vilket kommenteras i det följande:

- **Frekvensrelaterade stödtjänster.** Utredningen hänvisar till en uppskattning (Holmberg, 2024) att *”den merkostnad som skulle undvikas genom kärnkraftsinvesteringar motsvarar cirka 2 öre per kWh, givet att det är små reaktorer (under 800 MW) som byggs”* och noterar att större reaktorer kräver mer balanskapacitet vilket driver upp kostnaden för kärnkraftsfallet. Vi noterar att utredningen i övrigt utgår från reaktorer på 1 250 MW. Vi noterar även att källan till den uppskattade merkostnaden

² Baserat på att kärnkraften antas kosta 80 öre/kWh och vindkraften 40 öre/kWh. Eftersom utredningen utgår från EP-scenariot beräknas kostnaden för en ökning med 60 TWh kärnkraft, fördelat på en elanvändning på 330 TWh

skriver att ”Balansmarknadsexperter menar dock att priserna kan minska kraftigt framöver.” Som tidigare nämnts har Svenska kraftnät redan i år reviderat ner budgeten för stödtjänster med 25 procent.

- **Icke-frekvensrelaterade stödtjänster.** Avseende icke-frekvensrelaterade kostnader att det är ”svårt för utredningen att kvantifiera dessa merkostnader”. Avseende ökat kapacitetsutnyttjande av befintliga ledningar konstateras att man ”inte funnit några systematiska studier av storleken på denna systemnytta”. Som beskrivits tidigare finns många sätt att med modern teknik både säkerställa driftsäkerhet och öka kapacitetsutnyttjandet av elnätet, och kostnaderna för detta sjunker snabbt.
- **Kostnader för utbyggd flexibilitet.** Avseende flexibilitet skriver utredningen att man inte har ”funnit någon studie som uppskattar merkostnaden för att klara driftsäkerheten och Sveriges tillförlitlighetsnorm i ett väderberoende system som når regeringens planeringsmål för elsystemet”. I Svenska kraftnäts långsiktiga marknadsanalys framgår att tillförlitlighetsnormen kan uppfyllas även i ett scenario helt utan kärnkraft, om det finns tillräcklig flexibilitet i produktion av vätgas, elbilsladdning och viss industri. Potentialen för sådan flexibilitet är omfattande och utbyggnaden kan antas medföra begränsade kostnader för staten. Även detta alternativ bör därför analyseras.
- **Kostnader för nät.** Avseende kostnader för nätutbyggnad hänvisar utredningen till Qvist (2022) som menar att den ökade nätutbyggnaden i fall helt utan kärnkraft (dvs även utan befintliga sex reaktorer) motsvarar cirka 2,7 öre/kWh. Eftersom den refererade rapporten kraftigt kritiserats för sina grundantaganden är det tveksamt hur mycket vikt som kan fästas vid uppgiften. Dessutom kan ökad flexibilitet, bland annat genom ökad användning av batterier i elnätet, flexibla avtalsformer och moderna regelverk, kraftigt reducera behovet av nätutbyggnad. En digitalisering av näten skulle enligt många bedömare leda till avsevärt lägre investeringar i näten totalt sett och därmed kunna medföra lägre kostnader för slutkonsument.

Utredningens sammantagna bedömning utifrån ovanstående är att det är ”svårt att dra någon entydig slutsats om kärnkraftinvesteringars påverkan på elsystemets samlade samhällsekonomiska kostnad”, vilket är förståeligt med tanke på det ofullständiga underlaget. Ändå menar utredningen ”att givet att en kärnkraftsutbyggnad inte erfar några större fördyringar, skulle den mycket väl kunna bidra till att sänka kostnaderna för elsystemet.”

Detta konstaterande av utredningen framstår som särskilt svagt. Mot bakgrund av att kärnkraftsbyggen som regel blir väsentligt dyrare än planerat framstår det som riskfyllt att erbjuda omfattande subventioner till kraftslaget på den lösa grundvalen att det *skulle kunna* bidra till sänkta kostnader.

Elkostnaden för slutkund

Utredningen skriver att vid ett elpris på 67 öre per kWh medför stödet (vid ett lösenpris på 80 öre/kWh) ett påslag med 1,68 öre per kWh för elkunderna, givet att statens kostnad fördelas ut på

en årlig användning om 300 TWh. För fyra reaktorer motsvarar det en årlig subvention på 5 miljarder kronor. Det bör noteras att om prissäkringsavtalets lösenpris behöver höjas till den övre gräns som föreslås i utredningen, 96 öre/kWh, vilket inte kan anses osannolikt, och elpriset i stället är 40 öre/kWh, så motsvarar påslaget 7,3 öre/kWh eller 22 miljarder kronor per år. Om elanvändningen blir lägre än 300 TWh, ökar påslaget per kWh.

Den totala subventionen är dock ännu större. Institutet för Näringslivsforskning (IFN) pekar i sitt remissvar på att det finns en risk att lånen inte kommer betalas tillbaka, exempelvis om leverantören av reaktorns komponenter går i konkurs. IFN anger att det är svårt att räkna på denna risk, men menar att den totala subventionen för ny kärnkraft, när även de statliga lånen inkluderas, grovt räknat motsvarar mellanskillnaden mellan 110 öre/kWh och elpriset, där 110 öre/kWh är den elproduktionskostnad (LCOE) som utredningen beräknat för ny kärnkraft. Detta ger alltså en större subvention än att enbart räkna på mellanskillnaden mellan lösenpriset och elpriset.

Vidare kan man fråga sig om 110 öre/kWh räcker som bedömd elproduktionskostnad, när man studerar utredningens antaganden:

- Utredningen antar en kapitalkostnad (overnight) på 80 miljoner kronor per MW. Detta är lågt i jämförelse med reaktorer i Frankrike, Storbritannien och troligen även Finland.
- Utredningen antar en konstruktionstid på 7 år. Genomsnittstiden för de reaktorer som byggts i Europa och USA sedan år 2000 är 12 år (McKinsey 2022).
- Kapacitetsfaktorn antas vara 89 procent. De befintliga svenska kärnkraftverken har enligt Energiföretagen i genomsnitt legat på 78 procent, vilket är i nivå med genomsnittet i världen.
- Driftskostnaderna antas uppgå till 202 kr/MWh. Snittet för svenska reaktorer under 2015–2022 var 296 kr/MWh, enligt uppgifter i företagens årsrapporter.

Ovan indikerar att det är fullt möjligt att kostnaderna överskrids vilket i förlängningen riskerar att belasta alla skattebetalare.

Den största kostnaden för elkonsumenterna ligger dock troligen i strategivalet i sig. Om beslut fattas att ensidigt subventionera kärnkraft kommer utbyggnaden av annan (billigare) elproduktion att stanna av, vilket kan innebära en väsentligt högre generell prisnivå än en strategi som bygger på satsningar på billigare, förnybara energitekniker i kombination med lagring och flexibilitet.

Effekter för vindkraft

Utredningen bedömer ”att det inte nödvändigtvis är så att en utbyggnad av kärnkraft skulle tränga undan vindkraftinvesteringar”. Vi delar inte utredningens bedömning och mot bakgrund av behovet av ny elproduktion under kommande tioårsperiod, anser vi att den uppenbart osäkra bedömningen är otillräcklig för att kunna gå vidare med utredningens förslag.

Ett garanterat elpris slår undan incitamenten för kärnkraften att anpassa sin produktion till marknaden, i den mån det ens är tekniskt möjligt, vilket kan förväntas leda till ökat antal timmar med mycket lågt eller negativt elpris, vilket undergräver lönsamheten för all annan elproduktion. Enbart osäkerheten kring det framtida elpriset är tillräckligt för att lägga en våt filt över potentiella investeringar i såväl vind- och solkraft som i olika lösningar för energilagring och flexibilitet.

Uteblivna investeringar i annan elproduktion är särskilt allvarlig mot bakgrund av de osäkerheter som kärnkraften fortsatt är förknippad med, som innebär att det är oklart när eventuell ny kärnkraft kommer att finnas på plats. Utan tillräcklig utbyggnad av ny elproduktion riskeras både Sveriges klimatmål och den svenska industrins konkurrenskraft.

Stockholm den 3 december 2024

Anders Wijkman, Ordförande Nätverket Vindkraftens klimatnytta

Daniel Badman, vd, Svensk Vindenergi

Mads Miltersen, vd, EnBW Sverige

Maria Röske, vd, BayWa r.e

Peter Zachrisson, vd, SR Energy

Pontus Hallbäck, Sverigechef Eurowind Energy